

Կրոնական մոլեռանդները դեմ են Եւրոպական ընկերակցության մեջ Թուրքիայի ընդգրկմանը

Նախագահ Թուրքոս Օզալի արտահայտելով Եւրոպական ընկերակցության մեջ Թուրքիայի անդամակցության արդարացիությունը և Եւրոպական ընկերակցության մեջ: Այդ հարցում հանդիմանում էր Եւրոպական ընկերակցության անդամակցության արդարացիությունը, Օզալը փորձում է օգտագործել ԱՄՆ-ի հեղինակությունը, Վաշինգտոնի ֆառաֆական ծրագրերին ընդամենը գնալու, նույնիսկ Թուրքիան ամերիկյան օգտակարությանը ծառայեցնելու գնով: Համեմայնելու դեպքում, Պարսից ծոցի ճգնաժամի օրերին Թուրքիայի գրաված բացարձակ երկարամյա ղեկավարումը մեծ մասամբ Եւրոպական ընկերակցության անդամ դառնալու համար ֆառաֆական միավորներ վասակելու Թուրքոս Օզալի մտադրությունների արդյունքն է: Երես է, Արեւմտեւի երկրներին և հասկալիս ԱՄՆ-ին համոզանալու Օզալի ֆառաֆականությունը նմանակից չի ստանալ: Սակայն Եւրոպական ընկերակցությունը Թուրքիայի ֆառաֆական ծրագրերի մեջ բաժնակցում է մնալ որդեկան արեւորատու խնդիր:

Եւ ահա վերջերս տարվում է, որ բացի Եւրոպական երկրներից, որոնց մեջ գլխավոր դերը թափանցում է Հունաստանին, Եւրոպայի ընկերակցության մեջ Թուրքիայի ընդգրկմանը դեմ են նաեւ քուր կրոնական մոլեռանդները: «Կուրդիսթի» հուլիսի 8-ի համարում, «Թալիսթի սահմանները դուրս» վերնագրով հոդվածից տեղեկանում ենք, որ վերջիններս այդ ուղղությամբ հսկայական ֆառաֆական աշխատանք են կատարում Թուրքիայից Եւրոպա մեկնող վարորդների Երջանում: Այդ աշխատանքները հասկալիս նկատելի են դարձել Գերմանիայում և Հոլանդիայում, որոնց, բացի մոլեռանդ սարքերից, մասնակցում են նաեւ Եւրոպայում աշխատող քուր բանվորները: Վերջերս հայտնի է դարձել, որ քուր մոլեռանդները հրահարում են և անվճար բաժանում են «Արեւմտեւի ինքնիշխան է ուզում տեսնել Թուրքիային» վերնագրով գրքիկներ, որոնցում արտահայտվում է այն տեսակետը, թե Թուրքիայի անդամակցությունը Եւրոպական ընկերակցությանը համագործակցելու համար լինելու Սեւի թալիսթի արտահայտելու կենտրոնը: Եւս Գերմանիայում և Հոլանդիայում քուր մոլեռանդները հասկալիս են համարում, որ Թուրքիայի հարավ-արեւելյան Երջանները թափանցում են Խուրայիին: Երկրի Միջերկրական ծովի առաջին Երջանները, ըստ ֆառաֆակ, Խուրայի սօրիոնության սակ են, էգլայն և Մարմարայի ծովափնյա Երջանները՝ Հունաստանի: Փոքր Ասիայի կենտրոնական Երջաններում ստեղծված է մանդաշային գոտի, իսկ նեղուցների թափանցությունը դեռ ֆառաֆակում անտու է:

Ինչպես երևում է, քուր մոլեռանդները այսօր կոչված «Սեւի վերակենդանացման» ստանալիս, որը, ինչ խոսքով, իր հետ կրելի Թուրքիայի մասնատումը այդ թեւորությունների կողմից, փորձում են հասարակական կարծիք ստեղծել թե երկրի ներսում և թե Եւրոպայում աշխատող քուր մեկուկես միլիոնանոց քուր բանվորների Երջանում, ըստ երևույթի Թուրքիայի կառավարող Երջանների հայացքը Արեւմտեւից դեպի Արեւել ուղղելու նկատմամբ: Հանձնիս մոլեռանդ սարքերի, քուրական իշխանությունները հանդիմանում են եւս մի խոչընդոտի, որը էլ ավելի է ղվարացնելու Եւրոպական ընկերակցության մեջ Թուրքիային տեղ առաջնորդելու համար սարվող աշխատանքները:

Յուլիս 20/1991

«Թուրքիան թեւք է միջամտի, եթե հայերը հարձակվեն Ղարաբաղի վրա»

«Եթե հայերը զանգվածաբար հարձակվեն Լեւոնային Ղարաբաղի վրա, Թուրքիան թեւք է միջամտի: Այս մասին նա տեղեկացրեց Մոսկվային: Ցանկանալով կառավարությունը ստիպված է թեւք լինի այդպես վարվել»:

Այս հայտնությունը կատարել է «Միլիթեր»-ի աշխատակից Ջուհուր Քուրբան, «Լը Սոնդ դիտլոնաշիկ» ամսաթերթի հուլիսյան համարում, որ ամբողջ երկու էլ է հասկալիս Թուրքիային՝ «Թուրքիան ցնցված է Երջանային բեկումներով» խորագրի տակ:

Հոդվածագիր Արեւն Գրեզը վերաբերում է Թուրքիայի դիրքը եւ նա անող Երջանային դերը, նկատի առնելով Սեւի վերակենդանացումը, Սիւրայի նոր վիճակները: Իր ծավալուն հոդվածի սարքեր բաժիններում «Կենսական համայնություններ», «Արաբական խաղաղութիւն», «Քրդական դիվիզիոն», «Խորհրդային գրավակներ», նա խոսում է ժամանակակից Թուրքիայի մասին, մեջ բերելով քուր այն անձնավորությունների կարծիքները, որոնց հետ ինքը տեսակցել է:

Հայերի եւ Արցախի վերաբերյալ վկայությունը մաս է կազմում «Խորհրդային գրավակներ»-ի բաժնին: Թուրքական գրքեր քուր կարծանկարները համաձայն են, որ Թուրքիան չափավոր դեր խաղալու Խորհրդային Միության հանդեպ, առանց հողային ցանկությունների, առանց միջամտելու Խորհրդային Միության ներքին գործերին: Սուլեյման, երբ կարծիք քանակը Բաբու մտած, Թուրքիան չկորցրեց իր Երջանային թեւքը: Հայաստանի հետ անգամ լարվածությունը մեղմացավ, երբ քուր դեպտան մայիս ամսին այցելեց երեւան:

Այս չափավորությունը խորաթեւ զննահատում է Մոսկվայի կողմից, որը ֆառաֆակում է երկրորդական հարաբերությունները խորհրդային մահմեդական հանրաթեւությունների եւ Թուրքիայի միջեւ: Տաքիլուսանի եւ Կարգասանի նախագահները, դեռ վերջերս, իրար ետեւից այցելեցին Անկարա: «Միլիթեր» եւ «Թեւքուսան» թերթերը տպում են Արցախի վերաբերյալ Թուրքիայի դիրքը: 1988-ի օգոստոսին դեպի Թուրքիա մի անգամ քանակը Բաբու մի կողմից: Անգլի փակված էր 1937-ից ի վեր եւ այժմ խորհում են մի անգամ քանակը նաեւ Լախիլեւանից: Օղայի մի ուղի, Երբայը երկու անգամ Բաբու կաղում է Պոլսին: Անգլայ աղբիլին Կարգանում տեղի ունեցավ խորհրդային քուր՝ ժողովուրդների երկրորդ համազումարը, որին մասնակցեցին կենտրոնական Ասիայի հանրաթեւությունների եւ մի Եար ինքնավար հանրաթեւությունների ներկայացուցիչները: Որոշեցին Կոնգրես կոչվող մի կուսակցություն հիմնել՝ քաղկացած քուր ժողովուրդներից:

Եւ մի որոշում անկացրին իրենց այրուբենները լափնական տառերով փոխարինելու, ինչպես Արաբուրի Թուրքիան կատարեց: Սա հարթանակ էր Թեւքուսանի եւ Ռիդի դեմ:

Այսուհանդերձ, ինչպես կարելի է սահմանափակվել եւ չծավալվել: Բեւան ուզում էր Անատոլիայի Երջանում միասնական մի ազգ ըստեղծել, միասնակով քուրերին ու քուրերին եւ հրաժարվում էր իր սահմաններից Եւս հեռուները նայել:

Քրդական հարցը ծագումը եւ քրդախոս ժողովուրդների ծագումը խախտում է այն հիմքերը, որոնց վրա կառուցված էր ժամանակակից Թուրքիան:

1974-ին, արդեն քուր բանակը ներխուժում էր Կիպրոս, կղզու քուր փոքրամասնության անունով: Այսօր՝ քուրական փոքրամասնություններն սկսում են արթնանալ Բուլղարիայում, Հունաստանում, ինչպես նաեւ Խորհրդային Միության մեջ եւ Իրանում, որ արդեն են սարդ միլիոնից ավելի ազդեցիկ, եւ նույնիսկ չինական Սինցզյանում: Համարենք երեւան է զայիս քուրական մի օգիտը, որ նախագահ Օզալը «Պիսի ցանկար, որ իր երկիրը խաղալու տեսնական եւ մեկուկես միլիոն դեր» եւ արտածել արեւմտյան օրինակը, որի մեջ ինքնին են տեսնում: Սակայն այս «վերածննդի ուժակները» անգամ չլուրդի փոքր այս Եւս Երջանակները: ■

Կենսական համաձայնություններ

Թուրքական համակարգի վերաբերյալ անձնից հասկանական եւ «հուն» մեկնաբանությունը յայիս է Անկարայի Միջազգային հարաբերության հիմնարկի նախկին մի դասախոս, երբ ասում է. «Մեր համակարգը միշտ բեւառիների թեւք է ունի: Երկրորդ աշխարհամարտից հետո մենք սակարկեցինք Թուրքիայի օգտակարական դիրքը: Կատարյալ հավիլիք անող մի հավիլ էր: Միացյալ Նախագահների եւ դաժնակային Գերմանիայի նկերները եւ փոխափոխությունները քուր ինչ յայիս Եւս նախագահական հավիլեւոր, որ 1947-ից ի վեր վնասով էր: Երբ Գորբաչովը սկսեց իր քարտիկությունները, խուճաղը թափեց մեր դեկավար Երջանակներում: Հարկ է ասել, որ Թուրքիայի սազնաղը միշտ ժամանակին թափանցեց»:

Թեւք Օնցի թափանցումը նյութական առումով չափավոր չեղավ, սակայն Թուրքիան վերագրավ իր կարեւորությունը Այսանյան Ուլսի եւ արեւմտյան դաժնակիցների մոտ: Միացյալ Նախագահները կրկնաթափեց տեսիլի ներածան իր չափը:

Չեւքըլը Դիւմիտրի հետ միացյալ ձեռնարկը, որ օգտակար էր 16 ինքնաթիռների հավաքումը կառուցում է իրազորում, թիփ ընդարձակի, այսօր 160 հավելյալ ինքնաթիռներ թիփի թափանցվեց: Նրանց քաղկացուցիլ մասերի 90 տոկոսը տեղում է ինքնով: Անկարան արտոնություն ձեւ տրեց այդ օդանավերից 46-ը, 1,3 միլիարդ արժողութեւր, ծախելու Եգիպտոսին: Այսու կողմից նախագահ Օզալը Չորք Բուլից ակնկալում է, որ նա Եւս ինքն Թուրքիայի՝ եւրոպայի Հասարակաց Եւս մըսեւու եւ Միջին Արեւելիում նա դերին: Թուրքիան հավասում է, թե ինքն է որ կարող է գործում դեր ունենալ Միջին Արեւելիում: ■

Չակերտաւոր «Նախագահ»ը, Բարիկը, Գազիկը եւ Վազգէնը...

Աշխարհի ֆառաֆակրուած ժողովուրդներում մեջ անգիր օրէն է, որ նախագահական ընտրատայաբարի արտաքին, թափանցալը սեղմ ձեւերը յարկանակին և միջին ան ընտրութիւններ քառաբարկ էր գործակցութիւնը: Այս չի նեանակեր բնաւ արտաք զարգացողական տարակարծութեանց: Կը նեանակէ թափաղաղեւ, նախագահական գերագոյն իշխանութեան և զայն մարմնաւորող անձին հանդէպ յարգանքի նուազագոյն արտայայտութիւնը: Այ՝ մոտացութեան գիրկը նեանակ կ'ըլլան ընտրատայաբարի մտաւորութիւններով իրարու դէմ արձակուած անարգական բոլոր ելոյթները եւ թափանցալին համար իսկ ընտրաւարդը թղծ. նախագահ է ամեն բանէ առաջ:

Կենցաղավարութեան այս տարական ըսկարունկներէն սկսած են թափաղաղի հայկական մամուլի որոշ օրգաններ, որոշ լրագրողներ, որոնք, իրենց տարակարծութիւնները համարելով դարձնելու, թիփի ըսկինք անհանգիշ դարձնելու համար, սկսած են անարգել երկրին գերագոյն ղեկավարութիւնը:

Նօսքը մեր հայրենի ղեկավարութեան հասցէին արձակուած անարգական ելոյթներուն մասին է: Կարելի է ֆառաֆական լուրջ վերլուծութիւններով ամենաթուփն ֆնանդատութեան ենքարկելի Հայաստանի Գերագոյն խորհուրդի նախագահ Լեւոն Տէր Պետրոսեանի ուղեգիրը, մասնակցել թերիները, վիճիլ, չիամսայնելի, քայքայ ո'րքանով արտօնուած է կուսակցական օրգանի մը մեջ չակերտներու մեջ առնել անոր նախագահական թափանցանքը, իր թէ ստորագահասելու կամ վարկարկելու համար զինք կոչել... Լեւոն...: Քաղաքական թայաբար այ ունի իր էրկիան, որքան այ համաձայն չըլլանք անոր...:

րածուի կուսակցութեան վրայ, եւ ընթերցողին միտքին մեջ կը քարձրանայ անխուսափելի հարցումը՝ միջին եւ ո'ր եւ ո'ր աստիճանի խմբագիր մը կամ յօդուածագիր մը, կուսակցական օրգանի մը մեջ իրարմ ունի անցնելու սահմանագիծերը: Արդեօք այդ սահմանագիծերուն ոտնահարումը իր ծիսական անդարդարձը թիփի չունենալ՝ ամբողջ կուսակցութեան մը վրայ, որ յաւակնութիւնը ունի հասնելու իշխանութեան...:

Ուրդեւի որեւէ քիւրիմացութեան տեղի չըսանք, կատարենք կարգ մը մէքերումներ Ն. Պէրդէրեանի «Թիւրքիմացութիւններ» փառատող «Նախագահը» յօդուածին, որ լոյս տեսաւ «Մարտէրի» չորեքշաբթի, 10 յուլիսի քիւլին մեջ:

«Նօսքը կը վերաբերի Լեւոն Տէր Պետրոսեանին, որ զնոր սօրիոնութիւն չակերտաւոր «Նախագահին» և Հայաստանի Հանրաթեւութեան»:

«Եւ հոն, չակերտաւոր մեր «Նախագահին» ելոյթին մեջ, ֆառաֆակական իր թափանցալութեանց գիտակից ամեն հայ թիփի նըկատ, թէ ինչ աստիճանի ազգօգոտ տալեւնութեան մը լծում է Լեւոն աքէ ու ձայնէ իր թէ հրահրուած չակերտաւոր «քիւրիմացութիւններ» փառատելու իր... թայաբարով»:

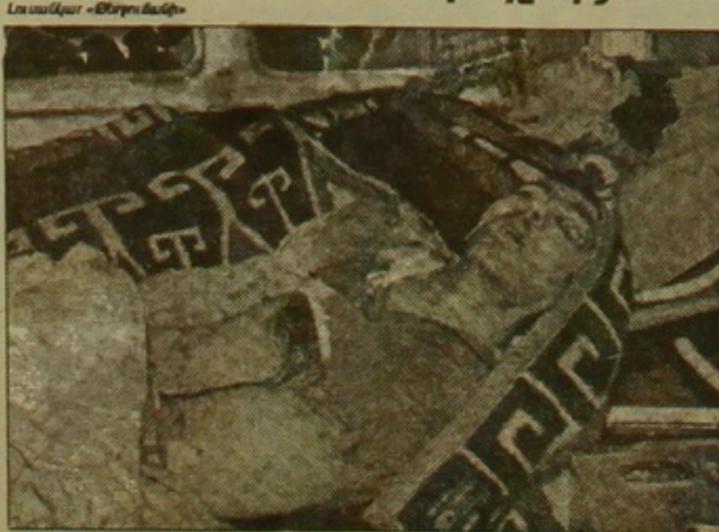
«Մի՛ գարմանաք, քուրիմեսեւ Հայաստանի մեջ Լեւոն իրմ ղուր ոչ ոք կը տեսնէ... եւ այլըն»:

«Անուո՛ւս, Լեւոնի թափանցալը ժառանգած մեր «Նախագահը»... եւ այլըն»:

Կարելի է երկարել Եարքը անարգական այս մէքերումներուն, ուր յօդուածագիրը նաեւ անուններու հետ քառաթաղ կատարելով Երեւանյական հաճոյքներու լծում է: Հանդիմանալու այս ոճը կը յիշեցնէ Պուրճ Հանուսի «ակա»ներու խօսելածներ, որ ժառանգակաճեւրէն մաս է որոշ լրագրողներու քառաթափանքի մեջ:

«Կը տեսնէ՛ք, թէ որքան վեհանձն է Լեւոնը, որ այդ իրաւասութեանց մասնակից կ'ուզէ դարձնել նաեւ Բարիկը, Գազիկը եւ Վազգէնը...» կը գրէ Ն. Պէրդէրեանը: Անեղեկ ընթերցողին միտքին մեջ հարց կ'ընայ ծագիլ, թէ ո'վ է Բարիկը, Գազիկը եւ ո'վ է Վազգէնը...: Բարիկն ու Գազիկը Հայաստանի Գերագոյն խորհուրդի փոխ-նախագահներ Բարիկն Արարցեանն ու Գազիկն Յարութիւնեանն են, իսկ Վազգէնը՝ վարչաթեւ Վազգէն Մանուկեանը, երեւն ալ... մասնկութեան ընկերները Ն. Պէրդէրեանին, ու

Ահաբեկչութիւն Թուրքիայում

Ահաբեկչությունը Թուրքիայում վերստին զուլու է քարձրացնում: Եւս «Երջանային», թեւքական անվանագրության մարմիններն ու քուրական ոստիկանությունները տեղեկություն ստանալով Չորք Բուլի դեմ Դե-սոլի կողմից թափանցալող մահափորձի մասին, Ասաթուրում իրականացրել են մեծ մասշտաբի գործողություններ: Արդյունքը եղել է այն, որ Դե-սոլի ահաբեկիչները 10-ը տղանվել են, իսկ 10-ը ձերբակալվել:

Անցյալ բարձր չորս օր բարձրապահ հարավային Լիբանանի լեռներն արձագանքում էին զինվորների ճարձագանքներին եւ տարբեր ծանոթ տարբերակներին: Սակայն այս անգամայն ուրիշ էր. այն լիբանանյան զինյալ խմբավորումների միջև հերքական ծակասամարտից մեկը չէր: Այս անգամ լիբանանյան լավ զինված բանակային ստոր-

հի ժոցի լիբանանցի ընթացում Սադդամ Հուսեյնի կողմից բռնակցում համար, ՊԱԿ-ը, որ վերջին և արդեն իսկ կորցրել է իր ռազմագիտական վերջին անհատները Լիբանանում, եւ դրան հետ կենտրոնական իր ներկայությունը Միջին Արևելքում:

Լիբանանյան բանակի եւ ՊԱԿ-ի մարտիկների միջև վերջին ընդհարումներն սկսը-

զվից հարվածեց մի լիբանանացի, որ մահացավ սեղանային:

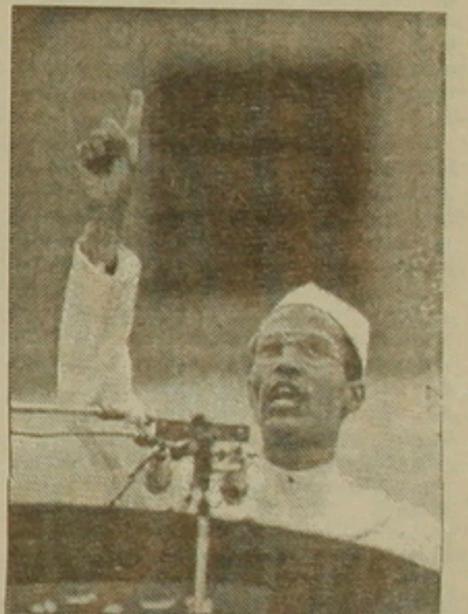
Սա լիբանանյան հեղափոխության, չորս օրվա ընթացում մահացել են 80 մարդ: Վերջին տարիներից զինյալները համաձայնեցին վերադառնալ իրենց գաղթականները, համեմատելով իրենց ծանր զենքերը եւ ծանաչելով Բեյրութի մահաբեր ՊԱԿ-ը փորձեց

Իսլամականների գաղափարախոսը

Տարածվող բարոյի Ալի Բեյխաջը ժողովրդական օւնի տրոֆիստի ազգայնական է:

Ալի Բեյխաջը, ինչպես նաև իսլամական քաղաքացիական պայքարի «բազալոր» է: Իսլամական փրկության ժակասի փոխնախագահ, իմամ Ալի Բեյխաջը դա կարողանում է օգտագործել հազարավոր ժողովրդային օգնության ու հանգստությունների մեջ խեղդված մայրաքաղաք Ալժիրի այդ սրբանշանը են գալիս, ամեն ինչն ինչպես, մայրաքաղաքի քոլոր ծայրերից հազարավոր հազարավոր մարդիկ, մասնակցելու ոչ միայն ծիսական արարքին, այլև Բեյխաջի «ժողովրդի» հույզերով հարուստ սուր մի արարողություն: Իր բարոյի մեջ հերթով խառնելով Գուրամի հարուստ լեզուն ժողովրդական քաղաքացիական, բարոյական մեծ անգամ հաջողվում է գրգռել իսլամությունների դեմ արդեն վերջապահված 1990 թվաթվից, իսլամություններ, որ մեղավոր են ալժիրյան հասարակությունը իսլամական ուղուց հեռացնելու մեջ:

Լիբանոնի իսլամական հեղափոխության գաղափարախոսը, նա այսօր բանակված Աբասի Մադանին է քողում իսլամությունների հետ քանակություններ վարելու, կամ էլ ընտրողների համար ընդունելի ծրագիր մեկնելու հոգսը: Ալի Բեյխաջի տարբեր

Ալի Բեյխաջը, Սուրբ ՊԱԿ, Բեյրութի ԳՈՒՄԻՆ «Լյուկսուր» 15 հուլիս 1991

Լիբանան

ԲԱՐՁՐԱՆԱԿՈՎ ՄՈՒՆԻՐՆԵՐԻՑ

Բաժանումներն էին, որոնք հեզիտան մեծում էին Պաղեստինի ազատագրության կազմակերպության (ՊԱԿ) անդամներին: Նրանց նույնպես էր ՊԱԿ-ի մարտիկներին սխիզիս հանձնել իրենց ծանր զենքերը եւ լիբանանյան օրինական իշխանություններին զիջել բացառիկ վերահսկողությունը: Կռի կլի կապված չէր հարուցում: Չենքի սեականիով եւ մարտնչով զիջելով ՊԱԿ-ին հաջողվեց միայն այսեղ-այնեղ լավ դիմադրություն ցույց տալ: Սակայն Սալուս ֆադալում չորս ժամ տևած բանակցություններից հետո լիբանուհի զինյալները համաձայնեցին ընդունել Բեյրութի տարածքները: Լիբանանյան բանակցող Աբրուլիա ալ-Ամիրն առկա էր իր հայտարարության մեջ. «Սոթ կամուլ տասերգր զեր գեզալ»:

Վեցին այն բանից հետո, երբ լիբանանյան հրապարակ էր բարձրցվել դեմի Սալուս ֆադալը, որ 40 կմ հեռու է Բեյրութից դեղի հարավ: Երբ նրանք փորձեցին մուտք գործել լիբանուհի գաղթականներից մեքս, հանդիպեցին զինյալների դիմադրությանը: Եւ ընդհարումներ բարձրացվեցին չորս օր բարձրական հրեանուն կրակով, հրթրանքով, ակամաններով եւ փոխ զենքերով:

Փոփու ու ծխի մեջ կտրած լիբանանյան բանակի զինվորներն զուգուրությամբ առաջանալով, զարտուի ժամադարհներով գրավեցին գաղթականներին հարող բյուրները: Որոշ վայրերում մահանշող զինյալներն իրենցից եք բողբեցին խոհարարյան ջիդեր, հրթրանքներ եւ այլ տեխնիկա: ՊԱԿ-ի զոհված մարտիկների նկարներով զարդարված եւ փամիուսներին ծակծկված լիբանուհի մահա գյուղերում լիբանանցի գյուղացիներ լուռ հետևում էին բանակի առաջխաղացին: Անցնող սարիների ընթացում այդ գյուղեր գրավել էին մեկ քիստոյա զինյալներ, մեկ իսլամ մարտիկներ, մեկ «Մալ» խմբավորում եւ մեկ ՊԱԿ-ի գոհարիների կողմից: Գյուղացիները տեսել էին նրանց գալն ու գնալը:

Մեծանուն բախումները լիբանուհից մոտեցնելու Սյո Հեյուն եւ Միյե-Միյե գաղթականներում: Սյո Հեյունի վրա կասարված զիբերային ծանր ընթացությունից հետո, առավոտյան, բնակությունը սարսափած փախչում էր ոսֆով կամ ինչով կարող էր: Եւ երբ փախչող մեծանուններից մեկը փորձում էր աղաժող մի կեսի հասնել, ճամառուի գնդակը ծակեց ետևի լուսահանը.

փրկել իր դեմը, հայտարարելով, որ իրենց «Մահանջը ընդհանուրի բախի համար էր»:

Օտարաբեր լիբանանյան բանակի անաղաղությունը, Բարայել մահաղալի աչքով հետևում էր դեղերին: Քել-Ալիվը հայտարարեց, որ Լիբանանի բանակը, որին ինքը համարում է Միջին արևմտյանը, սատուս փոն խախտած կլինի, եթե բարձր դեղի ժեզզին գյուղաքաղաքը, որ գտնվում է օղանագիտական բուժերային գոտուց 10 կմ ներս, Լիբանանյան սարածու: Եւ այժմ անհավանական է, որ լիբանանյան բանակը փորձի տեղահանել Բարայելի արքայակալ այստեղ կոչված «Հարավային Լիբանանի քանակին» այդ բացահայտ: Այդուհի ֆայր միջի իրավիճակը Բարայելի գերազանց ուժերի փոխադրությունը:

Ալի Բեյխաջի հավանական այն է, որ Լիբանանը, իր հովանավոր սիրիական ժողովրդի օժանդակությամբ, փորձի հարց տանել ՄԱԿ-ի Անվանական խորհուրդի լիբանանցի իսլամական ուժերի հեռացումն իր երկրից: Սակայն, առայժմ Բարայելը այդուհի մահադրություն չունի, առարկելով, որ Լիբանանի հարավային սահմաններից ահաբեկիչների ներքախանցումները բարձրակարգ են:

Հետևաբար, Լիբանանը դասադասված է ստանել Միջին Արևելքում խաղաղության հաստատմանը, ինչը հետադարձաբար է առայժմ: Միջև այդ, նա կարող է գոհանալ այն իրողությունը, որ իր բանակին հաջողվեց կարեւոր հաղթանակ տանել:

Ալժիր. աղաժող հինգ հարցով

Գլխավոր իսլամական շարժման ճակատ. բաժանումների լիբանանցի զինյալների օգնությամբ ճակատը եւ բանակը որ ուզում է կարգավորել հասարակ, ահա հավասարում այն կողմեր, որ ալժիրյան կառավարությունն այսօր դեմ է լուծի:

Ալժիրը աղբից մտալ ժամանակներ: Չինվորականները, իրենց ձեռք վերցնելով իշխանությունը, որոշել են զարդիս իսլամականների արմատական քաղ, որոնք կործանում են դեպիսական հասարակությունները: Մրասի Մադանի, Ալի Բեյխաջի եւ Իսլամական իրկություն ճակատի 1300 միջանկյալ անդամների մեղադրությունը մայրաքաղաք Ալժիրում խիստ բուխացրեց մարտիկներին: Կոնսանսիում, Մոսազանսնում, Աննարայում եւ ժիժեյում իսլամականները, նախքան իրենց դարձումը, ընդդիմացան օրինադատ ուժերին: Բանակը վճռել է ինքը վերջին խոսքն աւել: Միջուղեղ ֆադալական իշխանությունը քակել է բանակցել չափավորների հետ: Փորձերը լիբանուհի Ալժիրի իրավիճակի վերաբերյալ կարեւոր հարցերին:

ցրեց իր հողերի մի մասը (վերջերս նորից եք առավ) ազդարարին հեղափոխությունից հետո: Այդ ինչը բողբեցին Իսլամական իրկության ճակատի մեջ, որին նա օգնում է նյութադեպ, ռեկլամեի հույս է տեսնում: Սակայն մի սարուց ավելի է, ինչ ճակատի բազմաթիվ համակիրներ, զզված քա խստությունից եւ Գուրամի օրենքները կիրառելու անհաստությունից, կամաց-կամաց եքս են բեկում:

Ո՞րն էր իսլամական շարժման ճակատի սրահեզիան

Ճակատի լիբանուհիները համոզված էին, որ կարող էին Ալժիրում կրկնել իրանական սիւննիզմ, եւ որ ահաբեկչները կիմենին բանակի ֆայլայնանը, եթե իրենց հաջողվի այն դուրս բերել գոհանցներից: Գրան հասնելու համար Մադանին եւ Բեյխաջը բազմաթիվեցին զբոսությունները: Միջիլ ամսին Մադանին առում էր. «Եթե բանակը փողոց դուրս գա մեկելու համար մեր գործադուր, մեծ կկոչվենք: Եթե՛ մի կարիք արյուն քափվի, Սուսոն անունով են երկրում, մեծ կդրայարենք միջև նախ»: Անցյալ բարձր նա առում էր, թե «միանգամից կու կես գրահանեմ ենաներին», ստատարով «ջիհադ հայտարարել, եթե բանակը չվերացնի լիբանուհիները»: Իսլամականները համառոտեցին: Բանակի ԵՏՊԻ, որ հունիսի 5-ին հայտարարել էր արհակարգ դրություն, միջև խաղաղություն հաստատելի, փողոց իքցրեց զոհերը մեկելու համար իսլամականների աղաժողությունը:

Ինչու՞ է բանակը հակառակ իսլամականներին

Ինչպես բոլոր բանակները, ալժիրյան բանակն էլ ազգի լիբանուհիներն էր արագություն եւ որոշ յափով բաղկացած էր իսլամականների համակիրներից: Սակայն անցյալ սարի մի տղա մեզ ասում էր. «Համակիրները ԵՏՊԻ են: Իրանական, զինվորականներն ասում են Իսլամական իրկության ճակատին»: Բանակի դեկլարությունը, որ բաղկացած էր լավ կրթություն ստացած մեծ մասամբ ԽՍՀՄ-ում, բայց նաև Իրանիայում, Միացյալ Միացյալ Մեծ Բրիտանիայում, Արաբացի իսլամական ճակատային իշխանություն այն համարելով ԵՏՊԻ-ի թաղանթ: Բանակը հակառակվեց Իսլամական իրկության ճակատի օրինականացմանը, առավել եւս, որ սահմանադրությունն արգելում է կոռուպցիան հիմքի

վրա սեղծված կուսակցությունները: Իրանում ալժիրյան բանակը ցանկանում է աշխարհիկ ավանդների ժառանգորդ լինել, Աբաբուրի սեղծած Օրինակով: Եթե այն 1989թ. մարտին եք ֆակցե իշխանությունից, երբ հաստատվեց բազմակուսակցականությունը, նա տարադուրներ, սակայն, երկու անգամ հասկացնել չվեցին, որ կարող են միջամտել, եթե ժողովրդավարությունը վստահվի: Հունիսին, օրենսդիր մարմին ընտրությունների խանգարող ծեծարարությունները բանակին սխիցեցին լիբանուհի չորս անսով իր ձեռք վերցնել իշխանությունը:

Ի՞նչ է իրենց ներկայացնում այսօր Ազգային ազատագրության ճակատը (ԱԱԾ)

Ստեղծված Ալժիրի կառավարությունը, հունիս ամսից ի վեր, երբ Ալժիրի Գոգարյին դարձավ վարչապետ, ԱԱԾ-ական չէ: Նախկին միակ կուսակցությունը, որ դեմ նեզվեց ժողովրդի կողմից, «հների» եւ «քարեծորներին» երկուսակցություններից հյուսիս էր փորձել չէր հունիսի վերջին նոր գլխավոր ֆարտուար ճամառել: Դեռստայան դեկլարացի Եղալի Բեյխաջից, որ ուզում էր ալժիրցիների նախագահ դառնալ, հրաժարվեց ԱԱԾ-ի նախագահությունից: Գառնարով սովորական կուսակցության մեծ մի կուսակցություն, այնուհանդերձ ԱԱԾ-ը բարձր միջոցներ ունի, ֆան թե այլ բարձրմանը, իսկ երկրի ներսում նա նախկին ցանցը դեռես սերում է:

Ինչու է Մադանի երկրների մեջ Ալժիրն անճնից շահ ենթարկված իսլամական երկույթին

Այս երկույթը եռակի ճգնաժամի արհադայություն է: Բողաբան, ճննարկական եւ մրեակությամբ: Ստավել, ֆան իր բունիցիսի եւ մարտիկի հարեաները, Ալժիրի հասարակությունը ջհասված է եւ խոտաղես ֆայլայված: Խոր ծեղվածով կա բնակչության ներսում: Մի կողմից նուրար, Իրանախոս ալժիրցիներ, որ նայում են դեղի Արեւմուտք, մյուս կողմից՝ ժամանակակից կյանքի կողմից մի կողմ նեզված, ինչ սովորություններից կանչած, ազգային լեզվով աշխատանք չըզանելուց հուսալիսը եղած մարդիկ, որ իսլամի մեջ փնտրում են ինքնահասարակելու եւ իրենց դուրս բողբեց համակարգից ազատվելու միջոց: Մրանց կոնսիլ են դարձնում Արեւմուտքի եւ նայում դեղի Արեւմուտք Արեւելք: Այս երկու Ալժիրների միջև այնու կամուրջ չկա: Ալժիրցիների հաեցնել իրենք իրենց հեք՝ առաջին հարցահարցը:

Ալժիրի ԳՈՒՄՆԵՆ «ԼԵ Գոնե», 12 հուլիս 1991

Ի՞նչ է իրենց ներկայացնում իսլամական շարժման ճակատը

Անցյալ սարի ճակատն առում էր, որ 3 միլիոն անդամ ունի (26 միլիոն ալժիրցիներից): Նրա «դիմիկ միջուկը» կազմում են 15-20 հազար մարտիկներ, որոնց ցույցերի ընթացում բարձր Ալժիրի մի ծայրից մյուսն է մեքում: Ուաղիտ դիտելով իսլամականների երբեք մայրաքաղաք Ալժիրում, կարող են հանդգնել, որ ցուցարարների մեծ մասը, գրեթե նույնական կարգադատությունը ենթակա գյուղացիներ էին: Իսլամական իրկության ճակատի «մարտական այս կողուտը» բաղկացած է ծայրահեղականների փոխերկ խմբերից, սաեն «անդանցիներից», որոնք այստեղ են կոչվում, ֆանի որ գնացել էին Անդանսանի լեռներում մուգանեղիների կողմն կոչվելու: Մրանց թիվը համարում են 2 հազարից 3 հազար եոզի:

Իսլամի այս «մարտիկներից ու անուրներից» այն կողմ, փրկության ճակատը մարտիկներ է հայտարարում բնակչության երկու մեծ խմբերի մեջ: Առաջինը՝ նոր ֆադալ ենկաններ են, արմասից կեզված բնակչությունը, որոնց գործադուրի զավակներն աղաժողի հույս տունեն: Մրան իսլամի մեջ փնտրում են սոցիալական արդարություն եւ, կորցնելու ոչինչ չունենալով, լիբանուհի են ամեն ինչ զարդել: Այդ նրանք են, որ դեբեր դեկելի եսելից, Ալժիրի աղաժող աղաժողությունը իսլամական ֆադալային մարտի լին այնու օրինադատ ուժերի դեմ: Երկրորդ խումբը հավաքագրվում է ավանդական հողատերերի ծոցից: Զեկվելով իր սոցիալական կարգավիճակից 1962 թ. Ազգային ազատագրության ճակատի իշխանության գալու հետեանով, այն կոր-

րը.՝ նա այն կրկնում է անդադար.՝ այլ եղ է, հեռու՝ ֆադալական մարտիկություններից եւ ընտրական խառնակություններից: Նա ուզում է նվազել հողիները եւ ժողովրդին սանել «բողո օրենքների աղբյուրի եւ մուսուլմանի միակ ուղեցույցի՝ Գուրամի ճեմարիս ուղիով»:

32-ամյա այդ նախկին ուսուցիչը, որին հասարակությունը ճանաչեց մայրաքաղաք Ալժիրում 1988-ի հոկտեմբերի հուզումների ժամանակ, երկու տարվա ընթացում զարձակ ոչ միայն իսլամական երհասատը մարտիկներ, այլև Մադանի երկրների քոլոր իսլամականների կուտք: Այդ երկրներում նուրա ճանորի ծայնագրությունները մրցում են շեյխ Կիելի՝ եզրիցսացի կուր իմամի ծայնագրությունների հետ, որը եքսուն սարուց ի վեր իսլամական ֆարգությունը բազարական առաջնորդ է: Հունիսի 30-ին, նա մերքակամառը օրը, Բեյխաջի ծայնագրությունները Թունիսի կրտակներում վաժառվում էին կրկնակի գնով, որ երկրագրությունը նրան անվանում են «եոդարձակող լույս»:

Սակայն Ալի Բեյխաջը սուկ ֆարգիչ չէ: Նրա բեմարները նրանք ԵՏՊԻ են, նույնիսկ իսլամական ճակատի ներսում նա մեջ եսանում են նաև տրոնիստի ազգայնական, նույնիսկ իսլամական ծայրահեղական բարձրագույն կողոպիսներ, որը բախում տարբարում է Մադանի երկրների վարչակարգերի դեմ: Ալժիրի իշխանությունները երբեք չեն հրադարակել այն մեղադրանքները, որոնք լիբանանցի Ալի Բեյխաջը 1982-1985-ը բանակցեց: Սակայն այսօր հայտնի է, որ նա 80-ականների սկզբում սերտրեն խառնված է եղել Ալժիրում Թափախ վա հիքրա բարձրագույն արմասագործանը: Որոշ նեանքներ բողի են այնու ստեղի, որ բախադարձը («անդանեբը»), որոնք ԵՏՊԻ են աշխիվ էին վերջին հուզումների ժամանակ, գաղտնի հսկվել են Ալի Բեյխաջի կողմից: Սա այն դասնուրերից մեկն է, որ քվում է բարձրորակ է եղել նա մեղադրական եւ գաղտնիքներ, նրան խիստ հսկողության սակ տալիս:

Յիկոկ ԱՊԳԳ «ԼԵ Գոնե», 12 հուլիս 1991

